

מט זכר דְּכַר לְעַבְדְּךָ עַל אֲשֶׁר יַחֲלֶתְנִי: נ זאת נַחֲמָתִי בְּעֵנָי כִּי אִמְרַתְךָ חִתְּנִי: נא זָדִים הִלִּיצְנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרַתְךָ לֹא נִטִּיתִי: נב זְכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וְאַתְנַחֵם: נג זִלְעָפָה אֲחֹתַי מִרְשָׁעִים עֹזְבֵי תּוֹרַתְךָ: נד זְמֵרוֹת הָיוּ לִי חֲקִיךָ בְּבֵית מְגוּרַי: נה זְכַרְתִּי בְּלֵילָה שְׁמֶךָ יְהוָה וְאַשְׁמְרָה תּוֹרַתְךָ: נו זאת הִיְתָה לִי כִּי פָקַדְךָ נִצְרַתִּי:

— שִׁמוּשׁ תְּהִלִּים —

לטחול

זכר דבר (קיט-ז, מט): [שימוש תהלים לפרק קיט-ז] לטחול, כתוב על מקום הטחול וכתוב גם רפאל, ואם יסיך עצה רעה אמור יתיה י"ח פעמים.

— זוהר תהלים —

הַטְּהַרָה הַעֲקֵרִית כִּיּוֹן שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּתַקּוּנּוֹ בְּרַחֲמֵינוּ וּבְדַחֲלֵנוּ, אֲזִי כְּנֹלֵד דְּמִי, וְנַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים. וְזֶהוּ סוּד 'זוֹהֶמָה' בְּגִימְטְרִיא 'בְּטוּמְאָה', וְטְבִילָה עִם הַכּוֹלֵל בְּגִימְטְרִיא 'הוּא אָדָם'. כְּלוּמַר, בְּטְבִילָה הָרַאשׁוֹנָה הַעֲבִיר מִמֶּנּוּ זְהֵמַת עֹוֹנוֹ שֶׁהִיְתָה מִטְּמֵאֵת אוֹתוֹ, וְנַעֲשֶׂה אָדָם כְּנֹלֵד דְּמִי. וְאַחַר שֵׁיצֵא מִטְּבִילָה, יִתְלַבֵּשׁ כְּדָרְכוֹ, וְאִז הוּא טְהוֹר וְקָדוֹשׁ מְסֻטָּרָא דְּמִסְאַבָּא דְּשָׂרִיָּה עֲלֵיהָ קָדָם, וְכַשְׂזֶה קָם זֶה גּוֹפֵל, וְכַשְׂהִטְבִּילָה בָּא אֲזִי רִוַח מְסֻטָּבָא נּוֹפֶלֶת וּבּוֹרַחַת וּמִסְתַּתְרָא. וְכֵן עוֹלָה 'טְבִילָה' עִם הַחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת כְּמַנִּין 'טוּמְאָה', וְדִי:

[תמו] ויאמר אחר כך תפלה זו בשיח שפתותיו, שהם נשלמה פרים שפתותינו, ויהיו אז נכרתים כל הרוחא מסאבא, וכן עולה 'רוח מסאבא' בגימטריא 'שיח', וזהו סוד זמירות של תפלתנו, זמירות היו לי חקיקה' (תהלים קיט, נד). ויאמר: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שתהא טבילה זו שטהרת את גופי עם שיח שפתותי והגיון לבי לפניך מקבלת

הַטְּהַרָה הַעֲקֵרִית כִּיּוֹן שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּתַקּוּנּוֹ בְּרַחֲמֵינוּ וּבְדַחֲלֵנוּ, אֲזִי כְּנֹלֵד דְּמִי, וְנַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים

'זְמֵרוֹת הָיוּ לִי חֲקִיךָ' (תהלים קיט-ז, נד):
[השל"ה הקדוש - שער האותיות אות

ק' - קדושה תמו-תמו] אָבֵל לְעֵנִין תַּקּוּן שְׁבַת לְבַד, אִף כִּי יֵאמֶר הַיְדוּדִי הַנּוֹכַח, אֵינּוּ צְרִיךְ כִּי אִם שְׁלֹשׁ טְבִילוֹת, אַחַת יִטְבַּל לְהַעֲבִיר זְהֵמַת עֹוֹנוֹ וְהַשְׂאֲרַת סְטָרָא אֲחֵרָא הַשּׁוֹלְטַת בִּימֵי הַחַל, כִּי אָדָם אֵין שְׁמִילֵט מִמְצוֹדָתָם. הַשְּׁנִי הוּא הַכְּנָה לְקַבֵּל נִיצוּצֵי מְלָבוֹשׁ הַנְּשָׂמָה, וּבְטְבִילָה זֶה יִכּוֹן בְּשֵׁלֶשׁ שְׁמוֹת הַנּוֹפְרִים בְּכָלֵל וּבַפְּרָט, שְׁעוֹלִים כְּמַנִּין יב"ק - 'יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ' (תהלים כ, ט). וְזֶהוּ סוּד 'יַעֲבֹר אֶת מַעְבַּר יב"ק, וַיִּקְחֵם וַיַּעֲבֵרֵם אֶת הַנַּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת אֲשֶׁר לוֹ' (בראשית לב, כג-כד), כְּלוּמַר בְּטְבִילָה זֶה עִם הַכּוֹנֵה נְכוֹנָה שְׁמִכּוֹן בְּשֵׁם יב"ק, הַשְּׁלִיט וְהַמְשִׁיל עֲלָיו הַקְּדוּשָׁה, וַיִּפְשְׁטוּ מִמֶּנּוּ בְּגָדֵי מְעִילֵי סְטָרָא אֲחֵרָא בִּימֵי הַחַל, בְּרַב רַחֲמֵי הָאֵל, שְׁנִצְרַח חֲסֵד לְאַלְפִים' (שמות לד, ז), רְאִשֵׁי תְבוֹת נח"ל, וּבְזֶה מַעְבִּיר אֶת כָּל הַטְּמֵאוֹת מְסֻטָּרָא דְּמִסְאַבָּא אֲשֶׁר לוֹ.